

ПОЛЯКОВА Н.С., КОРНЄЄВ М.Є.,
наук. кер. – д.е.н., професор Полуянов В.П.,
Автомобільно-дорожній інститут ДВНЗ «ДонНТУ»,
м. Горлівка

СУЧАСНА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ УКРАЇНИ

Актуальним є удосконалення механізму управління житлово-комунальними підприємствами. Цієї проблематиці приділяють увагу провідні вчені, зокрема, Адамов Б.І., Дорофійенко В.В., Гончаров В.М., Качала Т.М., Лобас В.М., Поважний О.С., Кириченко О.А. Метою дослідження є розробка рекомендацій щодо удосконалення моделі управління житлово-комунальним господарством країни як цілісною системою в рамках його реформування.

Житлово-комунальне господарство являє собою систему, що містить елементи: споживачі послуг, виробничі організації, управляючі організації, влада. Всі складові знаходяться у тісному взаємозв'язку, що розкриває сутність діючої моделі управління житлово-комунальним господарством (рис. 1).

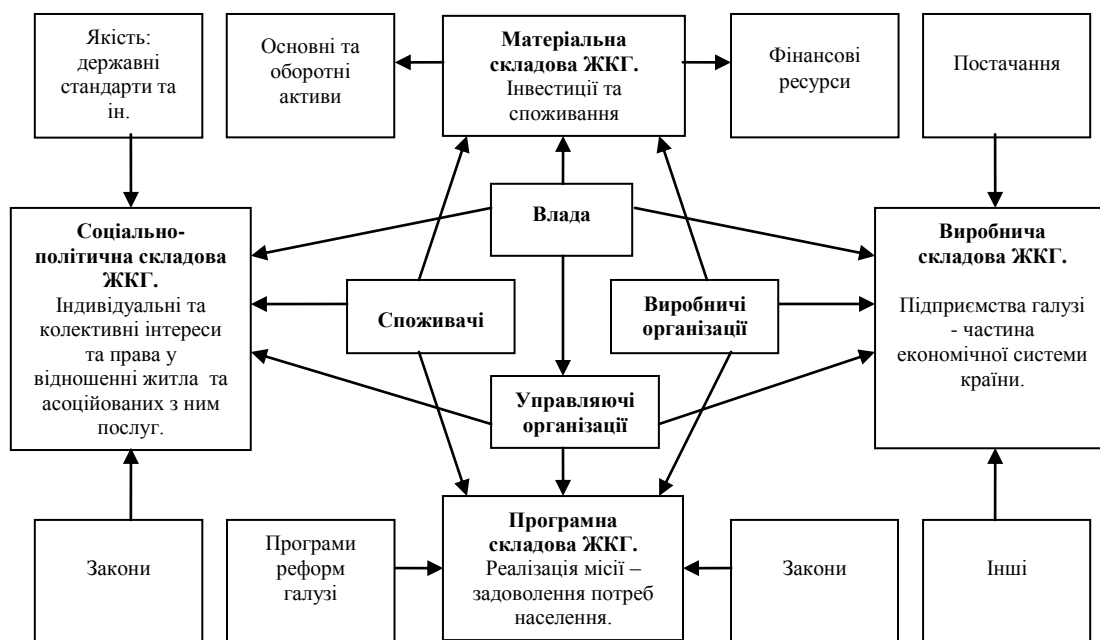

Рис. 1. Модель управління житлово-комунальним господарством України, наведено на підставі [1] зі змінами та доповненнями

Взаємний вплив складових елементів моделі розкриває певну сторону функціонування підприємств житлово-комунальної галузі, зокрема, виробничу, соціально-політичну, матеріальну, програмну сторони. Запропонована модель управління підприємствами житлово-комунальної галузі країни дає можливість обґрунтувати рекомендації щодо удосконалення управління підприємствами галузі в рамках її реформування.

Тому, основними рекомендаціями можна вважати: формування організацій співвласників багатоквартирних будинків; впровадження конкурентних механізмів в управлінні та наданні послуг; корпоратизацію і приватизацію підприємств галузі та впровадження договірних відносин між ними та органами місцевого самоврядування і виконавчої влади; забезпечення ефективності ціноутворення; модернізації інженерної інфраструктури, впровадження нових технологій. Крім того, першочерговими завданнями в галузі є розв'язання проблем модернізації та розвитку за допомогою покращення стану матеріальної бази підприємств із застосуванням комплексу інвестиційних проектів. Це має призупинити подальше старіння фондів і зростання вартості послуг, одночасно створивши стимули притоку інвестицій у галузь.

Список використаних джерел

1. Трехмерная модель ЖКХ [Електронний ресурс] // ЖКХ: инструкции, схемы, разъяснения. – 2007. – Режим доступа: <http://izhcommunal.ru>.
2. Кириченко О.А., Нотевський В.С. Домінанта оптимізації житлово-комунального комплексу України в контексті нового курсу реформ / О.А. Кириченко, В.С. Нотевський // Економіка та держава. – 2011. – № 4. – С. 27–30.
3. Логвиненко В.І. Розвиток конкурентних механізмів функціонування ЖКГ на регіональному та муніципальному рівнях / В.І. Логвиненко // Менеджер: ДонДУУ. – 2008. – № 4 (46). – С. 10–15.
4. Драган І.О. Аналіз нормативно-правового забезпечення ефективного розвитку житлово-комунального господарства в Україні / І.О. Драган // Економіка та держава. – 2009. – № 9. – С. 83–85.